

πούλη και τοῦ κ. Μυράτ. Ἐνας ἐρωτευμένος ἀποπειράται νὰ ξελογιᾷ μίαν ρεμβάζουσαν κόρην νὰ ἀντιπαθῆ κατὰ τοῦ πατρός της διὰ νὰ ἐνωθῶν, ἐνῶ τὸ βιολλί ἀφίνει παθητικούς ἤχους εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς νυκτερινῆς συνεντεύξεως.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ φιλόλογος καὶ ἄλλοτε λυκειάρχης Ἰωάννης Δέλλιος, βουλευτὴς Σεργῶν. Ἐκτὸς ἄλλων ἐργασιῶν του εἶχε με ἀφράση εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Μαρασλῆ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἐπιγόνων τοῦ Δρέυσεν. Ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του κατέλιπε εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

— Ἀπέθανεν ὁ τέως ἀρχιμουσικός τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν Βίκτωρ Μαρρόχης ἐπὶ 30 ἔτη ὑπηρετήσας εἰς τὴν στράτιωτικὴν μουσικὴν.

— Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ ἁ' Ἀθηναίου τραγουδιοῦ παρετάθη μέχρι τῆς 20 Μαΐου. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων θὰ γίνῃ τὴν 16 Ἰουνίου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Δ Ι Α Λ Ε Ξ Ε Ι Σ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχ. εταιρείας ὁ κ. Ἀμαντος συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ὠμίλησε περὶ τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

— Ἡ κ. Εἰρήνη Δημητράκοπούλου—ἡ Ἀθηναία ἐν διαλέξει γενομένη εἰς τὸ Βασιλ. θέατρον ὠμίλησε περὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς διανοήσεως. Τὸ θέμα ἔχαρακτήρισε βαθύτης σκέψεως ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀποστολὴν, ἣν ἔχουν νὰ ἐκτελέσουν οἱ Ἑλλ. συγγραφεῖς. Ἐπέκρινε τὴν μίμησιν τῶν ξένων φιλολογιῶν, ἣτις ἀναγκάζει τοὺς περισσοτέρους συγγραφεῖς νὰ γράφουν καὶ νὰ σκέπτονται ὄχι κατ' ἀτομικὸν ἢ Ἑλληνικὸν τρόπον, ἀλλ' ἄ ξενικὸν καὶ οὐχὶ σύμφωνα πρὸς τὸ περιβάλλον.

— Ἡ κ. Θωὸν Δρακοπούλου ἔδωσε ἀπογευματινὴν φιλολογικὴν εἰς τὸ Φουαγιέ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου ἀφιερθεῖσαν εἰς τὸν κ. Παλαμᾶν. Ὁ κ. Η. Βουτυρείδης ἔκαμε εἰσήγησιν διὰ τὸ ποιητικὸν ἔργον αὐτοῦ, ἡ δὲ κ. Δρακοπούλου ἀπήγγειλε ποιήματά του, ἐκ τῶν χαρακτηριστικέων μὲ τὴν μουσικότητα τῆς φωνῆς της, ἀρκετὰ ἐρμηνευτικὴν τῶν βαθύτερων αἰσθημάτων.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἐπιστημονικῆς εταιρείας ἔκαμον ἀνακωινώσεις οἱ κ. κ. Γ. Χατζιδάκις, Π. Κοντογιάννης καὶ Π. Φουρίκης.

— Ὁ πατριωτικὸς ποιητὴς κ. Φ. Πανᾶς ὠμίλησε ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ περὶ τῆς «Ἄνὰ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς αἰῶνας ὑφισταμένης διγλωσσίας», προσπαθῆσας νὰ δώσῃ τὴν ὀρθοτέραν λογικῶς λύσιν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ὠμίλησε «περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ ζητήματος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Βρετανικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς κ. Α. J. B. Wace. Ὁ Βρετανὸς σοφὸς ἀκεφαλαίωσεν ἐν θαυμαστῇ συνοψίσει τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ πολυκρότου προβλήματος, κατέληξε δὲ διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ διεφώτισαν πλεῖστα ὅσα πρότερον ἄγνωστα σημεῖα τῶν προϊστορικῶν ἐκείνων χρόνων διαπιστώσασαι ὅτι ἡ γραφὴ ἦτο γνωστὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἠκολούθησε διεύθυνσιν ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ οὐχὶ ἀντίθετον καὶ ὅτι τὸσον περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ὀμήρου ὅσον καὶ περὶ ἄλλων σημείων τῆς Ὀμηρικῆς ἐποποιΐας ἐπιτρέπεται νὰ ὀμιλῆ τις πλεόν ἐπὶ τῇ βάσει περισσοτέρων ὁπωσδήποτε δεδομένων τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ φιλόλογος κ. Ἐλμῖνα Παντελάκη, τὸ γένος Ζάννου εἰς δύο

διαλέξεις ὠμίλησε περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Προβηγκίας καὶ ὕμνητοῦ τῆς Ἑλλάδος Φ. Μιστράλ. Ἡ ὀμιλήτρια, διπλωματοῦχος τῆς Σορβόννης, ὠμίλησε διὰ τὴν ζωὴν καὶ ἀνέλυσε τὸ ἔργον τοῦ ποιητοῦ. Ἐμνημόνευσε ἐπὶ ἐπικολυρικά ἔργα του καὶ ἀνέπτυξε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Καντάλ» θεωρουμένου ὡς ἐνὸς τῶν ἀριστουργημάτων του. Κατὰ τὰς διαλέξεις ὁ κ. Τσιτσιλιάνος ἀπήγγειλε στίχους τοῦ Μιστράλ, ἐν οἷς καὶ τὸν ὕμνον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς ὀμιλήτριας δεσποινὶς Λουκία Ζάννου ἔψαλε ἄσματα ἐκ τῶν ποιημάτων του καὶ τῆς «Μιρέιγ».

— Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ ὠμίλησαν, ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κ. Ζέγγελης καὶ ὁ ποιητὴς κ. Πολέμης ἀπήγγειλε πατριωτικὸν ποίημα, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς σχολῆς ὁ κ. Κ. Ράδος περὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐν Ἰασίφ μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ τέλους του ἐν Δραγατσάνῳ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Βυρέας ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν μὲ θέμα «ἡ Αἰωνία Ἑλλάς». Ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς Ἑλλ. Ἀνεξαρτησίας, διέγραψε τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσίν του καὶ περιέγραψε τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς φυλῆς. Ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὁ γυμνασιάρχης κ. Γιαννοῦτος ὠμίλησε περὶ τῶν κειμηλίων τοῦ Ἀγῶνος ἐν Μεσολογγίῳ, τὰ ὅποια κινδυνεύουσι νὰ ἐξαφανισθῶσι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ « Π Ι Ν Α Κ Ο Θ Η Κ Η Ν »

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Παρευρέθην εἰς τὴν τελειν τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ἀριστείου τῆς Μουσικῆς καὶ σπεύδω νὰ διαμαρτυρηθῶ δι' ὅσα ἤκουσα. Ὁ κ. Καλομοίρης λησμονήσας ὅτι δὲν ὀμίλει εἰς Σύλλογον, ἀλλ' εἰς ἐπίσημον τοῦ Κράτους τελετὴν καὶ ἐν αἰθούσῃ μάλιστα Ἀκαδημίας, ὅτι δὲν ἐνεφανίζετο ὡς λόγιος ἀλλ' ὡς μουσουργός, ὠμίλησεν εἰς ψυχαρακὸν γλωσσοκατασκευασμα, προκάλεισας οὕτω τὴν δυσφορίαν τοῦ ἄκοιτηρίου. Ἀπεκλήθη ὑπὸ τῆς τόσον συντηρητικῆς «Ἐστίας» βεβήλωσις τὸ ἄκουσμα τοιαύτης γλωσσικῆς δυσαρμονίας ἀπὸ ἑνα τῶν φιλότιμων ἐργάτην τῆς μουσικῆς—μουσικῆ δὲ εἶνε ἁρμονία. Πῶς δὲ ἀκούσῃ τις ἀπαθῶς τὴν «ἐξέλιξιν» τῆς μουσικῆς ἀποκαλομένην ξετύλιγμα καὶ τὴν «ἰνάπυξιν» αὐτῆς ξεδίπλωμα; Ἀλλ' ἂν ὁ κ. Καλομοίρης ὅστις καίτοι φέρων τὴν στολὴν τοῦ ταγματάρχου ὑτάλληλος ὢν τοῦ Κράτους παρέβη ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος περὶ τῆς ἐπισημοῦ γλώσσης, πῶς ὁ Ὑπουργεῖον δὲν ἐπρόλαβε τὴν παράβασιν τοῦ Συντάγματος καὶ παραβίσειν ἅμα τῆς αἰσθητικῆς; Ἀλλὰ μήπως ἡ ἔκθεσις τοῦ εισηγητοῦ κ. Ψυρούδα, ἐρσιτεχνου μουσικοῦ—ὅστις καίτοι ὑγιὴς δὲν προσῆλθε καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ὁ κ. Λαυράγκας—δὲν ἦτο ἀτυχῆς εἰς ὕφος καὶ ἀκατάστατος εἰς γλῶσσαν; Διὸ καὶ φρονίμως ποιῶν ὁ κ. Λαυράγκας ἀπενίψατο τὰς χεῖρας διαμαρτυρηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀναγραφῇ οὐκ αὐτοῦ συνετάχθη ἡ ἔκθεσις.

Εὐτυχῶς ὁ κ. Καλομοίρης μᾶς ἀπεζημίωσεν ὡς μουσουργός εἰς τὴν ἀπογευματινὴν συναυλίαν του. Ἐκεῖ ὠμίλησε καλλίτερα ἀπὸ κάθε κριτικὴν ἢ ἐμπνευσις καὶ τὸ μέλος. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοῦ διὰ τὴν μουσικὴν μεταλλίου δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἐν αἰθούσῃ καὶ ἐν τελειῇ λόγων, ἀλλ' ἐν συναυλίᾳ κατόπιν τῆς ἐκτελέσεως συνθέσεων τοῦ τιμωμένου μουσουργοῦ. Φιλόμοσος